

www.omkonst.com:

Skandinavians största konstbiennial En biennial i mänsklig skala

Open Art 2017, Örebro 18/6 - 10/9 2017
Text: Leif Mattsson

© Chiharu Shiota (Japan)

© Satoshi Murakami (Japan)

Årets *Open Art* är den sjätte i ordningen. Biennalen startade 2008 och blir för vart år allt tydligare och mer utmejslad till uttryck och intentioner. Denna gång har en viss polaritet – eller global samstämmighet – intresserat genom valen av Japan och Colombia som de två geografiska fokuspunkterna. Man kan således söka skillnader i förhållningssätt till historien, makten och konstbegreppen länderna emellan. Men man kan också låta bli, här finns nämligen så mycket individuellt kompetens att det nationsspecifika ibland framstår som tämligen underordnat.

Men det går naturligtvis inte att blunda för vissa avgörande skiljaktigheter huvudländerna emellan. Om man fokuserar på Colombia så behandlar exempelvis Rodrigo Facundo ingående landets våldsamma historia, med rovdrift och exploatering av urbefolkningen. Detta på Örebro Länsmuseum.

Japans traditionsrika hantverkshistoria och det respektfulla förhållningssättet till tingen märks å andra sidan hos exempelvis Chiharu Shiota. Hennes svävande båtar längs Köpmangatan, liksom installationen på läns museet, talar sitt tydligt poetiska språk. Hon representerade för övrigt Japan på Venedigbiennalen 2015.

© Francesco Bracci (Costa Rica)

Men företrädesvis är årets upplaga av *Open Art* en multinationell presentation. Även om jag personligen fascineras i hög grad av de japanska konstnärerna (utan att i förväg noterat nationstillhörigheten) finns här starka verk av aktörer från exempelvis Indien, Turkiet, Kanada, Polen, Israel, Italien samt naturligtvis Sverige.

Och från det till ytan och invånarantalet lilla landet Costa Rica kommer Francesco Bracci vars tunnel av plastbackar tycks på väg att ta sig ett förfrämligande dopp i vattnet som omger slottet med anor från 1200-talet – konsumtionens färgstarka symboler på väg att inträda i historiens kretslopp?

© Nicole Banowetz (USA)

Från USA kommer, Nicole Banowetz. Hon har istället valt ett annat av förgänglighetens material. På Rådhusets fasad "klätrar" uppblåsta organismer som liksom fäst sig med sugfötter på den imponerande byggnaden. Och i närheten, i Nikolaikyrkan, förmedlar Serkan Demir (Turkiet) kodade citat om/från djävulen som inte står Dan Brown (Da Vinci-koden) efter i enigmatisk tvekyddighet.

Keep it simple är annars inget dåligt råd att hålla sig till som visuell artist. Italienaren Stefano Ogliari Badessa (SOB) har kanske lytt det när han byggt upp sin stora guldgröta av glittrande plastfoliebitar. Väl inuti omsluts man av ett värmande ljus av förmodat livmoderartad karaktär (Oscar C-gallerian).

© SOB (Italien)

Ett av biennalens centralverk är Tadashi Kawamatas installation på Järntorget av tusentals insamlade stolar. Det handlar om från privatperson skänkta sådana, ett slags intima offergåvor för att bygga det allmängiltiga. Kan det privatas giltighet för det gemensamma minnet uttryckas klarare.

Kanske då som hos den indiska konstnären Nandita Mukand som uppmanat allmänheten att skänka torkade växter och blommor, vilka hon sedan byggt ett slags hängande minneskapell av. I katalogen berättas om en av gåvosjälarna som bidragit med åldrade födelsedagsbuketter och sin egen brudbukett till konstverket (i *Artstation*).

© Tadashi Kawamata (Japan)

Bland årets sextiotal konstnärer har ingen tidigare deltagit i *Open Art*. Det är en intressant och viktig aspekt att biennalen dynamiskt vidareutvecklas utan stöd från för evenemanget bekräftade succéer. Däremot kan man lite här och var finna konstverk som fått stå kvar sedan tidigare år. Ett klokt val, då Örebro som stad här ges möjligheten att gradvis kulturellt bredda och berika sin utomhusmiljö.

På tal om bredd så tillkommer i år omfattande inomhusytor i det hus som kommit att betitlas *Artstation*. Det ligger i utkanten av centrala staden, men fortfarande på smidigt gångavstånd. Där visas konst av det mer fragila slaget som knappast hade klarat vårt svenska utomhusklimat: video, måleri, skulptur, textilkonst, verk på papper och sköra installationer som exempelvis av ovannämnda Mukand. *Artstation* framstår som ett rimligt och relativt nödvändigt tillägg till den totala presentationen då där erbjuds en kompletterande spacialitet mer lik vita kubens omslutande karaktär.

Jag kan gott tänka mig att *Open Art* i överförd form alltmer kommit att bli en del av örebroarnas kulturella själ och identitet. En stolthet bör rimligtvis finnas där djupt i hjärterötterna eftersom det trots allt rör sig om Skandinavians största konstbiennial – i en stad med i sammanhanget modesta 115 000 innevånare.

När presentationen dessutom som i år är tämligen geografiskt koncentrerad och lättillgänglig finns potentialen av en samlande exposition avsedd för en stor och nationellt obegränsad publik. *Open Art* framstår som en konstbiennial med sympatiska ambitioner vad gäller omfång och innehåll – en manifestation med mänskliga mått helt enkelt.

Örebro 2017-06-30 © Leif Mattsson

© Rodrigo Facundo (Colombia)

© Chiharu Shiota (Japan)

© Leonel Vásquez (Colombia)

© Marisa Merlin (Italien)

© Etam Cru (Polen)

© Nandita Mukand (Indien)

© Fredy Alzate (Colombia)

© Brandon Vickerd (Canada)

© Anna S Pettersson (Sverige)

Open Art, Örebro | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: Omkonst facebook>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com